

WIARUS POLSKI.

Wychodzi na wtorek, czwartek i sobotę z dodatkiem religijnym p. t.: „Nauka Katolicka“ i z dodatkiem humorystyczno-satyrycznym p. t.: „Zwierciadło“. Przedpłata kwartalna na pocztę i u listowych wynosi 1 mr. 50 fen. a z odnośnieniem do domu 1 mr. 75 fen. „Wiarus Polski“ zapisany jest w cenniku pocztowym pod literą T, nr 106. — W księgarni w Bochum 1 mr. 25 f. a z odnośnieniem do domu 1 mr. 75 fen.

MÓDL SIĘ I PRACUJ!

Za inseraty płaci się za miejsce rządka drobnego druku 15 fen. a za ogłoszenia zamieszczone przed inseratami 40 fen. Kto często ogłasza otrzyma odpowiedni opust czyli rabat. Za tłumaczenie z obcych języków na polski nie się płaci. Liście do Redakcyi, Drukarni i Księgarni należy opłacić i podać w nich dokładny adres piszącego. Rękopisów się nie zwraca. Nazwisk korespondentów bez ich upoważnienia nie wskazuje się.

Nr. 35.

Bochum, czwartek, 21 marca 1895.

Rok 5.

Redakcyja, drukarnia i księgarnia znajdują się przy Maltheserstrasse 17a na dole. — Adres: Wiarus Polski, Bochum.

Rodzice polscy! Uczycie dzieci swe mówić, czytać i pisać po polsku! Nie jest Polakiem, kto potomstwu swemu zniemczy się pozwoli!

Baczność!

Czarne chmury zawisły nad głowami naszych Rodaków w Polsce. Wrogowie katolicyzmu i polskości wyrwać pragną z serc ludu polskiego gorące dotąd przywiązanie do wiary świętej i języka ojczystego i podkopać byt materialny, a nie przebijają w środkach, by dopiąć tego celu. Polacy na obczyźnie w podobnym, a właściwie jeszcze w gorszym znajdują się położeniu, jak Rodacy w Polsce. Wszystkie jednak zamachy na wiarę i język przodków naszych będą bezowocne, jeżeli lud polski wszędzie stanie w zwartym szeregu do obrony tych najświętszych skarbów. By jednak z tej walki o wiarę i narodowość wyjść zwycięzko, potrzebuje lud energicznej pomocy, a tej udzielają mu przedewszystkiem polskokatolickie gazety.

Polacy na obczyźnie mają też własne pismo, które za nich walczy, które zawsze w pierwszym szeregu, ilekroć wierze świętej i narodowości zagraża jakiegokolwiek niebezpieczeństwo, a pismem tem jest

„Wiarus Polski“.

„Wiarus Polski“ jako pismo szczerze katolickie i polskie, nie zawaha się nigdy spojrzeć śmiało w oczy każdemu nieprzyjacielowi, godzącemu na wiarę i narodowość Polaków na obczyźnie. Spodziewamy się przeto, iż Rodacy licznym abonamentem popierać będą te zabiegi, spodziewamy się, że nasi szan. czytelnicy dołożą wszelkich starań, by „Wiarusowi Polskiemu“ pozyskać mogli jak największą liczbę nowych czytelników, im bowiem jakie pismo więcej ma abonentów, tem śmieiej, tem korzystniej pracować może na korzyść społeczeństwa. Bezpłatny dodatek niedzielny

„Naukę Katolicką“

redagować będzie i nadal Wiel. ks. dr. Liss z Rumiana.

Drugi bezpłatny dodatek

„Zwierciadło“

przynosić będzie jak dotąd różne wiersze i wesołe opowiadania.

Prenumerata kwartalna za

„Wiarusa Polskiego“

razem z „Nauką Katolicką“ („Posłańcem“) i „Zwierciadłem“ wynosi

tylko 1 markę 50 fen.

a z odnośnieniem do domu 25 fen. więcej. Zapisywać można „Wiarusa Polskiego“ na każdej pocztę i u listowych wiejskich.

Do zapisywania gazety najlepiej użyć załączonego kwitu. Gdyby poczta robić miała gdziekolwiek przy zapisywaniu trudności, natenczas prosimy się do nas zgłosić, a sprawą tą się zajmujemy.

Zapisujcie „Wiarusa Polskiego“ na drugi kwartał roku 1895.

Polacy na obczyźnie.

Barop. N. b. p. Jez. Chr.! Szanowna Redakcyo! Nie bardzo pomyslnie wiadomości z Baropu donoszę, bo niejakoś muszę się na opieszałość Rodaków uzalić, że na odprawiające się w czasie postnym „Gorzkie Żale“ bardzo mało Rodaków się zbiera. Szan. Rodacy, nie dajmy się zawstydić. Z bólem serca nadmienić muszę, że nabożeństwo do Serca Jezusowego musiało ustać, ponieważ Rodacy za leniwi byli na nie uczęszczać.

Jak się niemieckie „festy“ lub karusele pojawiają, to nas tam widzieć można nie piętnastu, jak na nabożeństwie, ale całe gromady. Rodacy! ocknijmy przeciw raz z letargu, a te gry w karty i te domowe hulanki porzućmy raz na zawsze, bo teraz jest czas pokuty, czas poprawy, a więc nie do kart, nie na karusele i niemieckie bale, ale na polskie nabożeństwa popołudniowe jak najliczniej zgrupować się powinniśmy, bo jest nas tu dosyć duża liczba bo około 400, to na nabożeństwo nie piętnastu, ale przynajmniej ze dwieście nas się zebrać powinno. Szan. Rodacy, zamiast po domach karty grać i pić a na ostatku się jeszcze bić, to lepiej weźmy się szczerze do oświaty, uczmy dzieci czytać i pisać po polsku, bo wcale nie wiele jest takich polskich dzieci, które po polsku umieją mówić, a pisać i czytać to wcale nie, choć pismo nasze „Wiarus Polski“ ciągle nam przypomina: uczmy dzieci czytać i pisać po polsku, bo nie jest Polakiem, kto potomstwu swemu zniemczy się pozwoli, mimo tego wszystkiego mało jest nadziei, aby dziateki nasze zostały prawdziwymi Polakami. Nie mówię tu o wszystkich, ale o większej części tak twierdzić można.

Pamiętajmy Rodacy, że brak oświaty i ducha narodowo-polskiego, jest przyczyną tych licznych klęsk narodowych. Dopóki ogół ludu polskiego nie podniesie się w oświacie i nie zostanie narodowo uświadomiony, nie zawita dla nas lepsza dola.

Szanowni Rodacy! hasło nasze: w pracy i oświacie przyszłość nasza, niech nas obudzi i doda siły do walki z szowinizmem, a jeżeli wszystkie siły wyteżymy, jeżeli zgodnie nad polepszeniem doli naszej pracować będziemy, wtedy udzieli nam też Bóg błogosławieństwa i pożądane zwycięstwo.

Zbieracz z nad Emsy.

Lütgendortmund. W niedzielę 10 bm. odprawił nam tu Wiel. O. Kamillus nabożeństwo popołudniowe, na które zeszła się wielka liczba Rodaków, z czego można wnioskować że wszyscy pragnęli słowa Bożego w ukochanym ojczystym języku.

Prócz tej radości mam też smutną nader nowinę, którą się z czytelnikami naszego ulubionego pisma podzielić pragnę. Scena jaka tu zaszła, często się nie zdarza, i prawie bajeczni brzmi.

Pewien człowiek (naturalnie ewangelik) wszedł do kościoła, prowadząc swą córkę za rękę, wprost do środkowej nawy kościoła, postąpił ją, aby Wiel. O. K. przywitała w tym momencie, gdy Wiel. Ojciec chciał nam udzielić błogosławieństwa Najśw. Sakramentem, na co Wiel. O. K. skinął ręką, aby się dziewczę cofnęło. Pożałowania godnym jest to, że kościelny nie pozostał tak długo w kościele, ażby się nabożeństwo było skończyło.

Na zebranie, które się po nabożeństwie odbyło, przybył także Wiel. O. K. i ks. N. Przemówił także do zgromadzonych Wiel. ks. Niegetit w sprawie obchodu urodzin Bismarka, gdyż przewodniczącemu nadesłano zaproszenie na ten obchód, (i to z policyi) na który się zgromadzeni niezgodzili i karty wstępnej nie przyjęli. Wiel. O. K. krótko bawił na sali, wyraził tylko kilka słów pożegnalnych i obaj duchowni opuścili salę. Wierny abonent.

Cel zły i środki ladajakie,

tak można powiedzieć o wszystkich ustawach, jakie Bismarck i jego pachołcy ukuli na zgnębienie Polaków. „Kulturkampf“, wyrzucenie języka polskiego z szkoły i urzędu, wypędzenie 40,000 spokojnych Polaków, pochodzących z zaboru rosyjskiego i austriackiego, komisya kolonizacyjna i wszystkie inne ustawy antypolskie, coż one wszystkie miały i mają jeszcze za cel? Oto wydrzeć chciano Polakom ich wiarę katolicką, wydrzeć chciano język ojczysty, oraz podkopać byt materialny, by nas w ten sposób tem powońniejszymi uczynić. Kuto ustawy przeciw nam jedne po drugich, a wykonywano je w taki sposób, że wierzyć się nie chce, by się coś podobnego dziać mogło w państwie, chcącem kroczyć na czele oświaty. Cel wszystkich ustaw sprzeciwiał się najprostszym zasadom sprawiedliwości. Chcieć komu odebrać wiarę, język i sposób do życia, może jedynie człowiek obrany z wszelkich szlachetniejszych uczuć, może jedynie człowiek, uznający siłę przed prawem, człowiek nie lepszy od moskiewskich zbirów, a takim był właśnie stary samolub Bismarck, ojciec ustaw antypolskich.

Srodki, jakich się chwycono, były, jak się okazało, także ladajakie. „Kulturkampf“ nie zniszczył katolicyzmu, lecz owszem przyczynił się do rozbudzenia ducha katolickiego, ustawy antypolskie zbudziły Polaków z letargu i dały pocho do tem gorliwszego szerzenia oświaty i rozbudzania samowiedzy narodowej, ustawy, chcące pozbawić nas chleba, są podniętą do tem skrzętniejszej pracy na polu zarobkowym, są zachętą do popierania własnego handlu i przemysłu, do oszczędności i trzeźwości.

Jak widzimy siła brutalna nie zdoła nigdy zniszczyć narodu, jeżeli duch jego pozostał zdrowy. Niech to więc będzie dla nas bodźcem, byśmy wytrwale bronili praw nam przysługujących, byśmy starali się o zachowanie dla siebie i dzieci wiary św. i języka ojców. Żyjąc przytem oszczędnie i pracowicie, śmiało patrzeć możemy w lepszą przyszłość, która, da Bóg, wnet dla nas zawita.

Stosunki górników w reńsko-westfalskim obwodzie górniczym.

Dnia 16 grudnia 1893 r. zliczono górników w obwodzie reńsko-westfalskim. Ogółem zatrudniano 158,368 górników. Z tych 155,934 pracowało w kopalniach węgla, 2147 w kopalniach kruszczy, 225 było zatrudnionych w solankach a 62 w zakładzie kąpielowym w Oeynhaus. Pomiędzy tymi 158,368 górnkami znajduje się 59,256 (37,42 proc.) takich których ojcowie także górnkami byli, 23,410 (14,78 pr.) pochodzi z krajów nieniemieckich.

Podług wyznania było 82,057 (51,82 proc.)

Ziemie polskie.*** Z Prus Zach., Warmii i Mazur.**

Pelplin. Pastor Morgenroth z Rudna dostał pozwolenie założenia w Pelplinie szkoły prywatnej dla chłopców i dziewcząt. Ot protestantyzacja i germanizacja! Jesteśmy ciekawi, czyby który z naszych duchownych dostał takie pozwolenie.

Toruń. Medal ratunkowy wręczono muszkieterowi Rybickiemu z 8 kompanii 61 pułku piechoty za wyratowanie 16-letniej dziewczyny od utonięcia.

Grudziądz. Głód przygnał sarnę aż do kuchni właściciela Kruegera w Piaskach. Wszło to stworzenie przez otwarte drzwi, zostało nasycone i wypuszczone na wolność.

Półwieś. W przeszłą niedzielę w Półwsi pod Nowem odbył się wiec w sprawie założenia Towarzystwa ludowego na Półwieś i okolicę. Do zarządu nowego Towarzystwa wybrani następnie zostali pp. Franciszek Jabłoński prezesem, Maciej Tramowski zastępcą, Jan Kraskowski sekretarzem, Jan Lange skarbnikiem, Józef Czachorowski, Franciszek Berenowski i Teodor Wiśniewski ławnikami.

*** Z Wiel. Ks. Poznańskiego.**

Krotoszyn. Pani Krzyżanowska z hr. Krasieńskich nabyła w sobotę na subhaście dobra Konarzew pod Krotoszynom za 380 tysięcy marek.

Gniezno. Aresztowano tu feldwebela B. i dwóch sierżantów za sponiewieranie rekrutów, tak, że jeden z nich leży chory w lazarecie. Oskarżenie wyszło ze strony rodziców żołnierzy sponiewieranym.

Z Pleszewa donoszą, że tam komisja kolonizacyjna zamierza ze wsi Strzydzewa utworzyć kolonię z 26 kolonistami. To samo zamierza zrobić z majątkiem Łęg.

Przyczynek do teraźniejszej pedagogiki. „Pos. Lebrerztg.“ pisze: „W pewnej wiejskiej szkole, w okolicy Poznania, męczył się nauczyciel, aby dzieciom wbić w głowę kilka niemieckich nazwisk. Wskazując więc trzećmią na przedmioty namalowane na wiszących tablicach: pytał zawsze: „Was ist das“. Razu pewnego, gdy nagle otworzono okna i drzwi szkoły, silny przeciąg wiatru pozrzucił ze ściany tablice. Jedno z dzieci pobiegło do

sprzecznosc w mowie: rzekł ze zwykłą sobie lekkomyślnością:

— Tak, tak, Zygmunt jest dobry do rady, to Ulises, wymowny Nestor... Ja, przeciwnie, jestem człowiekiem czynu, gwałtowny Achilles. Skoro ojezyczna, lub przyjaciel potrzebuje mego ramienia, jestem zawsze gotów i wierny, jak Klinga z Klingenthal. A więc towarzyszu, zostawiam cię, skorzystam z nieobecności Zygmunta i pogawędzę sobie z Augustą, córką naszego oberżysty. Nie pojmuję, jak sobie ten łotr Müller postępuje — dość, że gdy on tu jest, nie mogę ani słowa pomówić z małą Zelter. On nadużywa powagi, jaką mu nadaje godność wtajemniczonego w... ty wiesz? Właśnie słyszę Augustę, śpiewającą psalm w kuchni... Adieu, nie długo się zobaczymy.

Wesoły student wyszedł z pokoju; po chwili odgłos silnego uderzenia w twarz, dochodzący z sąsiedniego pokoju, dowiódł, iż mu się udało zbliżyć do młodej hotelistki, bez obawy na ciągłe „purus esto“ Zygmunta Müllera.

Franciszek zaledwo zauważył jego nieobecność — zapadł w głębokie marzenie. Nagle wyciągnął z kieszeni pergamin, ów tajemniczy dar Kulawego, zbliżył się do okna i zaczął porównywać zabudowania zamku z planem barona Hermana. Po krótkim egzaminowaniu tegoż, wyszedł z domu i zaczął obchodzić skały, otaczające Ren i podnóże zamku. Ta przechadzka trwała długo, a gdy wrócił, słońce już zaszło.

Widocznie jego poszukiwania musiały być uwieńczone dobrym skutkiem, gdyż twarz jego promieniała nadzieją; uśmiech tryumfu rozjaśniał jego usta. W chwili, gdy dochodził do pierwszych domów wioski, usłyszał po za sobą szelest spadającego po skale kamienia. Zatrzymał się nagle i obrócił. Jakaś ręka poruszała się w jednej ze strzelnic wieży, jakby mu dawała znak, aby się zatrzymał. W tej samej chwili spadający kamień, który zwrócił jego uwagę, zatrzymał się u jego stóp. Do kamienia był przymocowany kawałek papieru.

nauczyciela i zawołało: „Panie nauczycielu, całe „Was ist das“ spadło ze ściany!“

Oto wymowny dowód, jak uczniowie polscy „rozumieją“ niemiecki wykład. Takich przykładów mogliby rodzice polscy przytoczyć tysiące.

*** Ze Ślązka czyli Starej Polski.**

Gostomia. Proboszcz gostomski ks. Jul. Biedermann zmarł w czwartek po długiej i ciężkiej chorobie. Sp. ks. Biedermann urodził się 23 kwietnia 1838 r. w Prudniku, odebrał święcenia kapłańskie dnia 6 lipca 1861 roku, a parafią gostomską zarządził od roku 1868, a więc lat blisko 27. Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie, a światłość wiekuista niechaj mu świeci na wieki wieków!

Zmiany w stany duchownym. Mianowani zostali: Przew. ks. prob. Wawrzek z Kochanowic proboszczem w Dembiu; Przew. ks. administrator Ziegler w Sierotach proboszczem tamże; Przew. ks. administrator Paweł Franz z Jordanu proboszczem tamże; Przew. ks. kapelan Krzystek z Skoczowa administratorem tamże. Przeniesieni zostali: Przew. ks. kapelan Jan Kolticka z Domasłowic jako kapelan do Pietrowic; Przew. ks. administrator Jan Hess z Cierlicka jako kapelan do Domasłowic; Przew. ks. administrator Franciszek Hawlas z Frydku jako pierwszy kapelan do Cieszyna. Z powodu podeszłego wieku i wątłego zdrowia rzekł się urzędu Przew. ksiądz dziekan Józef Thiel w Bischofswaldzie, archipresbyteryacie kozieszyjskim. Czcigodny starzec urodził się 8 stycznia 1815 r. w Brzezinkach, święcenia kapłańskie otrzymał 28-go października 1841, a urząd proboszcza miejscowego piastował od 26 października 1869 r.

Kwarzyce pod Głogowem. Zeszłej środy zmarł tutejszy proboszcz Przew. ks. Oskar Schönborn wskutek paraliżu serca. Nieboszczyk urodził się 20 lutego 1841 roku w Głogowie, święcenia kapłańskie otrzymał 1 lipca 1865 r. Dłuższy czas zawiadował probostwem w Jarczowicach. N. o. w p.!

Prudnik. Podczas dzwonienia południowego urwało się serce wielkiego dzwonu i spadło na ziemię. Szczerliwym przypadkiem nie zraniło żadnego chłopca, którzy dzwonili.

Ziembice. W wili mistrza mularskiego Wiesnera wszczął się onegdaj wielki pożar.

Franciszek podniósł go i chciał czytać, ale ręka poruszała się żywo, jakby mu nakazywała oddalenie, a potem znikła.

Drżąc z radości i obawiając się, aby swą obecnością w tem miejscu nie skompromitował osoby, która mu przesała ten papier, pobiegł w miejsce zakryte przed zamkiem. Tu otworzył papier i przeczytał następujące słowa, napisane pospiesznie ołówkiem ręką guvernantki: „Ratuj ostatnią latorośl nieszczęśliwego rodu Steinberg; baron stracił zmysły, a jego napady szaleństwa każą się obawiać o Wilhelminę — twą żonę. Każda minuta powiększa nasze niebezpieczeństwo.“

Po przeczytaniu tego papieru upadł Franciszek na ziemię.

— Wojciech więc miał słuszność — rzekł zrozpaczony. — Nie mogę wyczekać na powrót Zygmunta, choć mu to przyrzekłem; on mi przebaczy to niedotrzymanie danego słowa, gdy się dowie, jakie okoliczności mnie do tego spowodowały. Nie mogę już ociągać — idę na pomoc Wilhelminie... Tak, tej jeszcze nocy wykonam mój plan... Boże! strzeż ją jeszcze przez kilka godzin, a ja ją ocale!

Jeszcze raz zwrócił się na zakręt drogi, aby spojrzeć jeszcze na Steinberg: w oknie już nie było nikogo; zamek znów przybrał swą postać dziką i spokojną. Franciszek otarł łzę, zwrócił się ku oberzy, aby poczynić przygotowania. Lecz zaledwo przestał próg domu, gdy go doszedł ostry, dobrze mu znany głos pana kawalera Rittersa: Zatrzymajcie tego, tą razą jestem pewien swego; pan hrabia Fryderyk Koburg mi nie ujdzie... Ach! panowie studenci, zadrwiliście sobie ze mnie nie dawno temu! lecz dziś będę miał zadosyćczynienie!

I zanim Franciszek mógł stawić jakiś opór, kilku policyantów w znanem dobrze umundurowaniu Wielkiego księcia opanowało go i zapobiegli ucieczce.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Gniazdo Bocianie.

Z francuzkiego przełożył

Wł. A.

(Ciąg dalszy.)

— Ja miałbym nogą przestąpić to straszne gniazdo i ujrzeć tego czarnoksiężnika majora? — zawołał Wojciech — wolałbym iść do piekła i rozmówić się z samym lucyperem. Ten olbrzymi Steinberg i jego brzydki, dziki Fryc mieliby nas na jeden tyk. Dobry Boże! ty, Franciszku, nie możesz się na mnie zalić, zem ci jest złym towarzyszem i człowiekiem bez serca; dałem ci tego liczne dowody od czasu, jak jesteśmy tu pogrzebani z Zygmuntem na tej wsi, zostawiając uniwersytet w żałobie po sobie. Zapchać mnie do tego gniazda ós — czy to nocą, lub we dnie, po drabinie, lub w inny jaki sposób — nie, tego nie uczynię, choć uznaję cię jako przełożonego w świętem zgromadzeniu i wiem, że powinienem się poddać wszelkim próbom.

Franciszek nie zdawał się słyszeć ostatnich słów Schwartza.

— Masz słuszność — rzekł tonem marzyciela — ja tylko sam jeden powinienem się narażać; zresztą tajemnica, którą odkryłem, nie należy do mnie, nie powinienem jej odkrywać nawet najlepszemu przyjacielowi; będę działał sam bez czyniejkolwiek pomocy.

— Co ty wygadujesz? — spytał Wojciech ciekawie — co zamýślasz uczynić?

— Nic, nic — odrzekł Franciszek, przypominając sobie jego lekkomyślność i nieogłędność — marzę na jawie, mój kochany Wojciechu, niepokój mięsza mnie... Ja nic nie mogę uczynić dla Wilhelminy, nie mam żadnego środka, aby ją obronił przed szalonym bratem... Czekajmy na powrót Zygmunta; on się zajmie naszym nieszczęściem... jemu powinniśmy zaufać.

Wojciech nie był do tyła bystrym, aby zauważyć wyraz twarzy Franciszka, głos i

Towarzystwo św. Jana Chrzciciela w Ueckendorf
 podaje do wiadomości swym członkom i wszystkim Rodakom mieszkającym w Ueckendorfie, iż dnia 22 o 4-tej po poł. 23, 24, 25, i 26 rano będzie polski ksiądz słuchał wielkanocnej spowiedzi św. Tu się zwraca uwagę, że dla niewiast będzie spowiedź w piątek i w sobotę, członkowie zaś przystępują w niedzielę cały dzień. Zarazem uprasza się niewiasty, żeby się do tego zastosowały. Członkowie winni się stawić w poniedziałek w dzień Matki Boskiej o 8 godzinie rano na sali towarzyskiej po oznaki, po tem wymarsz do kościoła. Na trzeciej Mszy św. będą członkowie przystępowali do wspólnej Komunii św. Zarazem odbędzie się w niedzielę i w poniedziałek polskie nabożeństwo z kazaniem. O liczny udział prosi **Zarząd.**

Towarzystwo św. Józefa w Horst nad Emscher
 podaje swym członkom i wszystkim Rodakom do wiadomości, iż na piątek 22 bm. o wpół do 8-mej odprawi się nabożeństwo na cześć św. Józefa. O liczny udział tak członków jako i innych Rodaków prosi **Zarząd.**

Towarzystwo św. Wawrzyńca w Castrop
 podaje swym członkom do wiadomości, iż w niedzielę dnia 24 marca o godz. 1/4 po poł. odbędzie się nabożeństwo polskie, (Gorzkie Żale i błogosławieństwo Przen. Sakramentem.) Po nabożeństwie posiedzenie towarzystwa, gdzie będzie śpiew, obrady nad święconką i załatwienie wiele innych ważnych spraw. O liczny udział prosi **Zarząd.**

Towarzystwo św. Wacława w Linden nad Ruhą
 podaje swym członkom do wiadomości, iż w niedzielę 24 marca zaraz po niesporach odbędzie swe **roczne walne zebranie**, na którym będzie obór nowego zarządu. Tych wszystkich członków, którzy zalegają z miesięcznym uprasza się, aby się zechcieli na niedzielę wypłacić. Zarząd winien się stawić dwie godziny przed. O jaknajliczniejsze i punktualne stawienie uprasza **Frydrychowski, przewodniczący.**

Rotthausen.

Szanowni Rodacy i Bracia! Ponieważ śpiew polski tak kościelny jako i narodowy, jest w wielkim zaniedbaniu, a Polaków dosyć spora liczba mieszka w Rotthausen, dla tego w poniedziałek dnia 25 marca w święto Zwiastowania Najśw. Maryi Panny odbędzie się na sali pana Röhla o godz 4-tej po poł. zebranie w celu założenia kółka śpiewu polskiego. Uprasza się uprzejmie wszystkich Polaków z Rotthausen, którzy mają chęć zapisać się na członków, by licznie się stawili. O liczny udział prosi **Karól Bzdęga.**

Habinghorst.

W dniu 10 t. m. został wybrany na walnym zgromadzeniu prezesem Towarzystwa św. Szczepana Jan Kostuj. Wszelkie listy dotyczące się Tow. należy przesyłać na ręce przewodniczącego lub sekretarza. **Jan Kostuj, przewodniczący. St. Kurpisz, sekretarz.**

Polacy z Wattenscheid i okolicy

zwołują zebranie w celu założenia towarzystwa czyli kółka śpiewackiego, nad dzień **25 marca** o godzinie 4-tej po południu u pana Brüggemanna. Niechże więc Rodacy, którzy mają ochotę do śpiewu i dbają o śpiew ojczysty kościelny i narodowy spieszą na zebranie, aby się na członków dali zapisać. Nadmieniam się, że będzie zaraz zarząd obrany. O liczny udział upraszają **Fr. Porankiewicz z Grönnigfeld i Walkowiak z Castrop.**

Towarzystwo św. Szczepana w Habinghorst

popaje do wiadomości wszystkim Polakom w Habinghorście i okolicy iż odprawiać się będą polskie Nieszpory przez cały rok tj. co pierwszą i trzecią niedzielę miesiąca. Na które to zapraszamy zawdy wszystkich Rodaków i Rodaczki.

Zarazem donosi się wszystkim członkom Towarzystwa św. Szczepana, iż odbędzie się zgromadzenie tj. 24 t. m. o godzinie 4-tej po południu. Goście mile widziani. O liczny udział prosi **Zarząd.**

Proszę wszystkich członków zarządu stawić się już o godz. 3, dla omówienia sprawy. **Jan Kostuj, przewodniczący.**

„Gazeta Codzienna“

pismo katolicko-polskie, wychodzi w Toruniu 6 razy tygodniowo z dwoma bezpłatnymi dodatkami, tj. redagowanym przez ks. dr. Fr. Lissa tygodnikiem religijnym pt. „**Familia Chrześcianańska**“ i pismem rolniczem pt. „**Gospodarz**“.

Prenumerata kwartalna na pocztach wynosi tylko **1 markę 50 fen.**

Toruń (Thorn W/Pr.), w marcu 1895 r.

Za Redakcyę: **Jan Brejski.** Za Wydawnictwo: **J. Buszczyński.**

Aug. Steltmann

BRUCH BRUCH

Marienstr. nr. 321. Marienstr. nr. 321.

Największy wybór

emaliowanych i cynkowanych sprzętów, umywalni, wiader, kociołków do kawy, dzbanków do kawy, garnków, przetaków, talerzy, filiżanek, łyżek do nabierania i szumowych itd. Dalej machin do gotowania, wózków dziecięcych, kołysek drucianych, jako też wszelkich towarów żelaznych

po nadzwyczaj tanich cenach.

Parcelacya.

Z majątku mego (800 mg.) sprzedaję parcelę, od 2 mórg począwszy po 75 do 120 marek za morgę, biorąc zaliczki po 30 marek a pozostawiając resztę ceny kupna na wpłatę przez dłuższy czas. Mających chęć kupna proszę o zgłoszenie się wprost do mnie.

Pietrowo, p. Wronki, (Posen).

P. Łopiński.

Za inseraty i reklamy redakcyja wobec publiczności nie odpowiada.

Kochanym Braciom Rodakom

w Bochum i okolicy

podaję niniejszem do wiadomości, iż nadeszły w wielkim wyborze

nowe materye na ubrania

dla tego proszę wszystkich, aby bacznie oko swe zwracali na mnie, jako na Polaka i popierali swego. Robię

ubioyry, spodnie i paletoty

po cenach bardzo umiarkowanych. Proszę, abyście się wszyscy przekonali o dobrej robocie i towarze.

Za dobre wykonanie gwarantuję.

Zarazem dziękuję wszystkim odbiorcom za łaskawe popieranie i proszę, aby i nadal w potrzebie do mnie się zwracali, a zawsze zostaną rzetelnie obsłużeni. Niech Polak zawsze kupuje od Polaka! Z szacunkiem

Jakób Dorowski,

Friedrichstr. 7. **BOCHUM,** Friedrichstr. 7.

Podziękowanie.

Szan. Towarzystwu św. Augustyna w Rotthausen, którzy się tak licznie stawili, jako Szanow. Obywatelstwu, wszystkim krewnym przyjaciółom i życzliwym, za tak liczne dowody współczucia i ostatniej przysługi najdroższej i najukochańszej mojej żonie, naszej siostrze i matce śp. Agnieszce Oleśkiewicz z domu Zięba, składamy niniejszym serdeczne „**Bóg zapłać**“. **Mąż, Synek i Bracia.**
 Rotthausen, 18. III. 95.

„Tygodnik Gdański“

pismo katolicko-polskie wraz z bezpłatnym dodatkiem niedzielnym „Gazetą Świąteczną“ znacznie wychodzą z dniem 1go kwietnia t. r. w Gdańsku co tydzień w piątek. Prenumerata ćwierćroczna wynosi 45 fenigów. Numery na okaz wyjdą około 15-go marca t. r. Zapisywać można na wszystkich pocztach od 15-go marca t. r.

Prosimy czeigodne duchowieństwo i wszystkich ludzi dobrej woli o łaskawe poparcie.

J. Czyżewski, wydawca.

Obelgę,

którą wyrządziłem **żonie Jana Smoka z Kirchlinde**, odwołuję, bo co powiedziałem, jest nieprawdą.

Ignacy Andrzejewski
 z Kirchlinde.

Podróżnik po Afryce,
pan Kronau

będzie w dniu **24-go marca** o godz. **6 wieczorem** na sali **p. Nussbauma w Herne** miał **odezyt** na rzecz towarzystwa budowy kościoła w Bankau.

Ogłoszenie!

Olej do maszyn do szycia i kołowców (welocepedów) fabrykacyi H. Möbius i Syna właścicieli fabryki oleju kościanego w Hanowerze, nabywać można we wszystkich **składach maszyn do szycia.**

Do sprzedaży wertheimskich **maszyn do szycia trzysciegowe i „elektra“** poszukuje się pod bardzo korzystnymi warunkami doskonałych

sprzedawaczy.

M. Liebenfeld, Bochum,
 Keiserstr. 24.

Królewicz Lel,

Cena 15 fen. z przes. 18 fen.

Fryderyk Nolting w Herne

naprzeciw kościoła katolickiego

poleca:

prawdziwą zieloną kowieńską tabakę do zażywania, prawdziwą tabakę prasowaną i t. zw. rzek, dobre odleżałe cygara, prawdziwą nordheuzeńską tabakę do żucia z 2 fabryk. Fajki, cygarniczki, laski, instrumenta muzyczne, jak harmoniki itd. Dalej wszelkie towary krótkie i skórzanę, prawdziwe noże i nożyce Solingera, kuferki podróżne, ręczne i z drzewa. Wszystko w wielkim wyborze, po cenach jak najtańszych.

„Wie kann die Welt wissen, dass Jemand etwas Gutes zu verkaufen hat, wenn er der Besitz desselben nicht anzeigt.“

„Vanderbilt“.

Gebrüder Esser Aachen 132.
 Rheinisch-Tuch-Versand-Geschäft
 Director Versand Fabrikpreisen.
Cheviot, Buckskin, Durchaus Bezugsquelle. solide Fabrikate. Muster-Auswahl gegen franco ohne Kaufverpflichtung. Prima Empfehlungen.

an Private zu Kammgarn, Tuch, Paletot, reelle billige Nur bewährte Reichhaltige sofort franco

Przeostroga dla Polaków w Westfalii.

Kochani Bracia Rodacy! Niepowinniście nigdy kupować gotowych ubrań, bo ja spodnie podług miary robię już od 5 i 6 marek, a całe ubrania już od 20 marek, a więc daleko taniej niż kto inny. Rodakom, którzy przyjadą koleją, zwraca się koszta podróży dotąd i z powrotem.

J. Kolecki, krawiec,

Bickern, naprzeciw katolickiego kościoła, Bahnhofstr. 29.

Obrazy narodowe

Sobieskiego, Kościuszki, Poniatowskiego, pieszo i konno, w ramach pięknych rzeźbionych 3 mr., bez ram po 50 fen.

Głos Synogarlicy

na pustyni świata tego jęczącej to jest: Duszy chrześcijańskiej rozmyślania, do P. Boga wiecznego Oblubieńca wzdychania, w chrześcijańskich doskonałościach ćwiczenia.

Cena 1 mr., z przesyłką 1 mr. 10 fen.

Stacye czyli Droga Krzyżowa.

Cena 10 fen. z przesyłką 13 fen.

Adres: „**Wiarus Polski**“ Bochum, Maltheserstr. 17a.

Wszystkim chorym na płuca i gardło do wiadomości.

Pan E. Weidemann w Liebenburgu pod Harcem.

Upraszam o ponowne przysłanie 5 paczek herbaty piersiowej za zaliczką. Herbata, której przeciw płuciu krwią odn. przeciw błędom płuc używam, skutkowała u mnie zadziwiająco. Po jej użyciu byłem zawsze zdrowy i krwią nie płułem. Wszystkim cierpiącym na płuca mogę ową herbatę jak najlepiej polecić.

Kmertzmann

w Koenigsfoerde p. Gettorf.

Prędko chwile nam mijają: Bracia, już po starym roku. Niechaj wszyscy boby mają, Co Polaka szewca znają. Bracia, szewca w **Bickern** znacie, Grosza też mu nie żałujcie. Obcemu grosza nie dajcie, Tylko dajcie w polskie ręce.

August Fister,
 mistrz szewski,

wykonuje wszelkie reparacye obuwia prędko i trwało, robię też nowe obuwie podług miary, a osobliwie buty kropowe mody krawkowskiej. Proszę Rodaków o łaskawe poparcie.

Bickern, naprzeciw katol. kościoła